

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 61, παράγραφοι 1 και 4, σε συνδυασμό με το παράρτημα X, σημείο 2.9, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/858 ⁽¹⁾, σύμφωνα με το οποίο οι κατασκευαστές οχημάτων υποχρεούνται, για τους σκοπούς του ενσωματωμένου στο όχημα συστήματος διάγνωσης OBD, καθώς και της διάγνωσης, της επισκευής και της συντήρησης των οχημάτων, να καθιστούν διαθέσιμη την άμεση ροή δεδομένων του οχήματος μέσω της θύρας σειριακών δεδομένων επί του τυποποιημένου συνδέσμου ζεύξης δεδομένων, λαμβανομένων επίσης υπόψη των απαιτήσεων που επιβάλλει στους κατασκευαστές οχημάτων, για τη διασφάλιση της γενικής ασφάλειας των οχημάτων, το παράρτημα II, μέρος 1, στοιχείο 63, του εν λόγω κανονισμού,

— σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 661/2009 ⁽²⁾, όσον αφορά τα οχήματα που έχουν λάβει έγκριση τύπου πριν από τις 6 Ιουλίου 2022, και ιδίως το άρθρο 5, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού και

— σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2144 ⁽³⁾, ο οποίος τίθεται σε ισχύ στις 6 Ιουλίου 2022, και ιδίως το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, του εν λόγω κανονισμού,

την έννοια ότι οι κατασκευαστές οχημάτων οφείλουν να διασφαλίζουν πάντοτε, ακόμη και όταν εφαρμόζονται αντίστοιχα μέτρα ασφαλείας, ότι η εφαρμογή του εν λόγω ενσωματωμένου στο όχημα συστήματος διάγνωσης OBD, η διάγνωση, η επισκευή και η συντήρηση των οχημάτων, συμπεριλαμβανομένων των απαιτούμενων προς τούτο λειτουργιών καταγραφής που εκτελούνται από ανεξάρτητους επισκευαστές, μπορούν να πραγματοποιούνται με τη χρήση διαγνωστικού εξοπλισμού γενικής χρήσης, χωρίς να απαιτείται η πλήρωση των μη ρητώς προβλεπόμενων από τον κανονισμό προϋποθέσεων της σύνδεσης του εξοπλισμού στο διαδίκτυο με διακομιστή που έχει καθοριστεί από τον κατασκευαστή οχημάτων ή/και της προηγούμενης προσωπικής εγγραφής του χρήστη σε μητρώο του κατασκευαστή οχημάτων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/858 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για την έγκριση και την εποπτεία της αγοράς μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 715/2007 και (ΕΚ) αριθ. 595/2009 και για την κατάργηση της οδηγίας 2007/46/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 151, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 661/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τις απαιτήσεις έγκρισης τύπου και γενικής ασφαλείας των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (ΕΕ 2009, L 200, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2144 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, για τις απαιτήσεις έγκρισης τύπου των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά όσον αφορά τη γενική τους ασφάλεια και την προστασία των επιβατών των οχημάτων και του ευάλωτου χρήστη της οδού, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/858 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 78/2009, (ΕΚ) αριθ. 79/2009 και (ΕΚ) αριθ. 661/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 631/2009, (ΕΕ) αριθ. 406/2010, (ΕΕ) αριθ. 672/2010, (ΕΕ) αριθ. 1003/2010, (ΕΕ) αριθ. 1005/2010, (ΕΕ) αριθ. 1008/2010, (ΕΕ) αριθ. 1009/2010, (ΕΕ) αριθ. 19/2011, (ΕΕ) αριθ. 109/2011, (ΕΕ) αριθ. 458/2011, (ΕΕ) αριθ. 65/2012, (ΕΕ) αριθ. 130/2012, (ΕΕ) αριθ. 347/2012, (ΕΕ) αριθ. 351/2012, (ΕΕ) αριθ. 1230/2012 και (ΕΕ) 2015/166 της Επιτροπής (ΕΕ 2019, L 325, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2022 — PM κατά Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung

(Υπόθεση C-304/22)

(2022/C 318/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: PM

Καθού: Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: CM

Προδικαστικά ερωτήματα

Προς ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', 2, περίπτωση 4, 21, παράγραφος 1, και 46 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 ⁽¹⁾, υποβάλλονται τα εξής ερωτήματα:

- 1) Αποτελεί το διαζύγιο επί τη βάσει των άρθρων 82, 87, 89, 90 του ισπανικού Código Civil (Αστικού Κώδικα) απόφαση περί διαζυγίου υπό την έννοια του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: πρέπει το διαζύγιο επί τη βάσει των άρθρων 82, 87, 89, 90 του ισπανικού Código Civil (Αστικού Κώδικα) να αντιμετωπισθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 46 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα για τα δημόσια έγγραφα και τις συμφωνίες;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 338, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (Πολωνία) στις 5 Μαΐου 2022 — ZL, KU, KM κατά Provident Polska S.A.

(Υπόθεση C-321/22)

(2022/C 318/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες και αντεναγόμενες: ZL, KU, KM

Εναγομένη και αντενάγουσα: Provident Polska S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, την έννοια ότι επιτρέπει να κηρυχθεί καταχρηστική συμβατική ρήτρα η οποία προβλέπει την καταβολή στον επαγγελματία εξόδων ή προμήθειας των οποίων το ποσό είναι προδήλως υπερβολικό σε σχέση με την παρεχόμενη από αυτόν υπηρεσία;
- 2) Έχουν το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και η αρχή της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις ή σε νομολογιακή ερμηνεία τους κατά τις οποίες αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση αγωγής εκ μέρους του καταναλωτή κατά του επαγγελματία με την οποία ζητείται η αναγνώριση της ακυρότητας ή του μη αντιτάξιμου σύμβασης, στο σύνολό της ή κατά το μέρος που αυτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες, είναι ο καταναλωτής να έχει έννομο συμφέρον;
- 3) Έχουν το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και η αρχή της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι επιτρέπουν να γίνει δεκτό ότι, στην περίπτωση που η ρήτρα σύμβασης δανείου που προβλέπει τον τρόπο αποπληρωμής του δανείου κηρύσσεται καταχρηστική, η σύμβαση δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς την εν λόγω ρήτρα και ότι, ως εκ τούτου, είναι άκυρη;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) στις 13 Μαΐου 2022 — Z. sp. z o.o. κατά A. S.A.

(Υπόθεση C-326/22)

(2022/C 318/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie